

vade. WITH अनु- १ to enter after some one; २ to enter. अनुप्र- to enter into, to adapt or accommodate oneself to, e. g. (भावं) अनुपविश्य मेधावी किंप्रमात्मवत्त नयेत्. अभिनि- (Atm.) to resort to, to take possession of, to go to, भयं तावन्सेव्यादभिनिविश्वाते सेवकजनम् Mud. v. आ- १ to enter, M. I. 29; २ to approach; ३ to occupy. उप- १ to sit down, एवमुक्त्वार्जुनः संख्ये रथोपस्थ उपाविश्वात् Bg. I. 46; २ to encamp; ३ to enter. नि- (Atm.) १ to sit down, नवांबुद्धयामपुर्व्यविक्षत् Sis. I. 19; २ to enter, किंकिधार्मा नविश्वात् Bt. VI. 143; ३ to be intent on, अतिप्रामाण्य- तो विद्वान्स्वर्थम् निविशेत् वै M. II. 8; ४ to marry. निस्त- १ to enjoy, निर्विषयिष्यस्नेहः सद्वात्मसंयोगावन् R. XI. 1, तं तमात्माभिलाष्टं निर्विश्यावः परिणत- शारचंद्रिकासु क्षपासु Megh. II. 47; २ to embellish. प्र- १ to enter; २ to begin. सम्- १ to enter; २ to have sexual intercourse with, तस्माद्युग्मासु पुत्रार्थी संविशेदार्तवै क्षियम् M. III. 48; ३ to sleep, to lie down, नाभीयात्मसंधिवेलार्यां न गच्छत्रपि संविशेत् M. IV. 55. समा- १ to enter; २ to approach.

Caus. (विश्वाति-ते) WITH नि- १ to apply, to bend (the mind); २ to draw, to portray, e. g. चित्रे निवेश्य परिक्रिप्त-तस्त्वयोग रूपोच्चयेन मनसा विधिना कृता तु; ३ to put, to place; ४ to enter on, to commit. प्र- to usher. विनि- to put, to fix, K. S. I. 49.

विश् I m. १ A man in general; २ a man of the third caste, a *Vais'ya*. II f. १ Feces, ordure; २ people, subjects. COMP. विश्वपण् n. goods, merchandise. विशांपति m. a king, a sovereign.

विश् n. The fibres of the stalk of a lotus. COMP.-आकर्म. name of a plant.-कंटा f., कंटिन् m. a crane.

विशंकट a. (f. दा or टी) १ Great, large, विशंकटो वक्षसि वाणपाणि: Bt. II. 50, Sis. XIII. 34; २ strong, vehement.

विशार् I a. (f. दा) १ Clear, pure, spotless, अपपयो विशारं हिमपांडिभिः Kir. V. 12; २ white, of a white colour, K. S. I. 44, VI. 25; ३ evident, clear, manifest; ४ beautiful, निर्धैतहारगुलिकाविशारं हिमांभः R. V. 70; ५ at ease, जातो ममायं विशारः प्रकामं (अंतरात्मा) Sak. IV. II m. The white colour.

विशार् m. १ Doubt, uncertainty, e. g. विषयो विशारयैव; २ refuge, asylum.

विशर् m. १ Splitting, bursting; २ killing, slaughter. विशान्य् a. (f. ल्ला) १ Free from trouble or embarrassment.

विशासन I n. १ Ruin; २ killing, slaughter. II m. A sword.

विशस्त् a. (f. स्ता) १ Praised, celebrated; २ cut up; ३ fierce, rude.

विशस्त्र् a. (f. स्त्रा) Weaponless, unarmed.

विशस्तृ m. A *Chāndala*.

विशाख् m. १ An epithet of Kartikeya; २ a particular attitude in shooting, (in which the archer stands with the feet a span apart); ३ a spindle; ४ an epithet of S'iva. COMP.-ज m. the orange tree.

विशाखल n. See विशाख (2).

विशाखा f. (generally used in the dual) Name of a lunar asterism consisting of two stars, किंमत्र जिनं यदि विशाखे जागांकलेखामनुरैते Sak. III.

विशाय m. The rest taken in

rotation by soldiers; on watch.

विशारण n. Killing, slaughter.

विशारद् I a. (f. दा) १ Conversant with, versed in, skilful in, सर्वे बुद्धविशारदः Bg. I. 9, R. VIII. 17; २ learned, wise; ३ famous, celebrated; ४ bold, confident. II m. १ A learned man; २ the *Bakula* tree.

विशाल I a. (f. ला) १ Large, great, wide, extensive, अनुसर पुर्णी श्रीविशालां विशालाम् Megh. I. 30, R. II. 21, VI. 32; २ great, illustrious. II m. १ A sort of deer; २ a kind of bird. COMP.-अश m. १ an epithet of S'iva; २ of *Garuda*.-अक्षी f. an epithet of Párvati'.

विशाला f. १ An epithet of Ujjayini, अनुसर पुर्णी श्रीविशालां विशालाम् Megh. I. 30; २ name of a river.

विशिख m. १ An arrow, R. V. 50; २ a kind of reed; ३ an iron crow.

विशिखा f. १ A spade; २ a needle; ३ a spindle; ४ a minute arrow; ५ a highway; ६ a barber's wife.

विशित a. (f. ता) Sharp.

विशिष्प n. १ A house; २ a temple.

विशिष्ट् q. (f. दा) १ Distinguished, peculiar, special, having distinctive properties; २ superior, excellent; ३ endowed with, possessed of, having; ४ respectable. COMP.-अद्वैतवाद् m. the doctrine which regards Brahman (n.) together with *Prakriti* as really existing; this doctrine was laid down by Ra'manuja. -ब्रुद्धि f. distinguishing knowledge.

विशीर्ण a. (f. र्णी) १ Shattered, broken to pieces; २ withered,